כהן ולא כהנת · ירושלמי ר' אבהו בעי קמיה ר"ל והכתיב (ויקרא כג) וכהן כי יקרב נפש קטן כספו מעתה כהן ולא כהנת מ"ל והכהן המשיח ת"ל דבפרק הזרוע (חולין דף קלב·) הוא מלי לאטויי מי כי ומקן לכהן הזרוע ולא אמר לכהן ולא לכהנת אלא אפילו לכהנת הכא עצמה משום דכתיב והכהן המשיח תחתיו מבניו אבל התם דמי ליה משום דלהרן ובניו כתיב בפרשת מנחה אי נמי משום דהתם הוי מיעוט אחר מיעוט : *מזה בין אם נאכה · בתוספתא (פ"ב) קא תניא עובר על מצות עשה שהזמן גרמה מה שאין כן באכה אים שובר על כל תקיף ועל כל תשמיש ועל כל תמצת למתיש מה שאין כן באכה אים נתון בכן סורר ומורה ונעטף ומספר ואין האכה נעטפת ומספרת אים נמכר ונאכה ואין האכה נמכרת ונאכלת אים נרצע ונמכר לעבד עברי וקונה לעבד עברי ואין האכה נרצעת ונמכרת וקונה ולא קתני התם כל הני דמתני' אלא דזקאי בכתבו משום דמפרש התם בכסף ובשטר ובביאה ותימה אמאי לא תניא נמי סמיכות הגשות וקמיטות דבין כהן לכהנת וכל הני דתנן בפ"ק דקידושין (דף לו·) ולא קתני נמי שהעבדי יולא בשניים וביובל ובמיתת האדון משל"ל בעבריה הזב מטמא ברלאים ולא הזבה מטרע אסור בתשמיש המטה ולא מטרעת כדמפרש בריש פרק מעשרי כספים (כריתות דף ח:) מתון לאהלו ולא מתון לאהלה :

***האיש** מגלח על טיהרות · בפ"ד דנזיר (דף לי·) ובפרק בתרא דכריתות (דף כז:) מפ' דדוקא על מעות סתומין ולא על מעות מפורשין : **שנאמר** לא בתי · מרשת דקרא ליף ליה ואמר אבי הגעבדה אל הזקנים משמע למעט אמה דאינה זכאה בבתה לתת : **ותלית** אותו ולא אותה · בפרק עגמר הדין (סנהדרין דף מו·) נפקא לן מוכי יהיה באיש ולא באשה : **בגניבתו** ולא בגניבתה · תימה כיון דלא נגנבה אינה נמכרת בגניבתה מ"כ אין ב"ד רשאין למוכרה דבית דין אין מוכרין אלא בגניבתו וכפ"ק דקידושין (דף יד·) ממעטי רבנן מורלא את אחו אחו שלו ולא אחו של מוכר עצמו דדוקא מכרוהו בית דין ברלא ואשה הואיל ואין בית דין מוכרין אותה אלא דאינה נרלעת ואמאי אינה מוכרת לבכן "למלוך מהעבד ולא אמה הענבריה דאינה נרלעת וי"ל כיון דאינה נמכרת אלא מ"י אבינה סד"א תיהוי מכירה דאב במקום מכירת בית דין ותרלע להכי אינה מוכרת קרא :

**ואפי' רבנן לא פליגי עליה דר' אלעזר בר' שמעון אלא במנחת חוטא של כהנים דבת הקרבה היא אבל בהא אפי' רבנן מודו : בת ישראל הנשואה וכו' : מ"ט דאמר קרא °וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל "כהן ולא כהנת: כהנת מתחללת כהן אין מתחלל: מנלן? דאמר קרא °ולא יחלל זרעו בעמיו זרעו מתחלל והוא אינו מתחלל : כהנת מטמאה כו' : מ"ט? אמר קרא °אמור אל הכהנים בני אהרן =*בני אהרן ולא בנות אהרן : כהן אוכל בקדשי קדשים : דכתיב °כל זכר בבני אהרן יאכלנה : ומה בין איש כו' : ת"ר °אישאין לי *אלא איש, אשה מנין כשהוא אומר °והצרוע אשר בו "דרי כאן שנים א"כ מה ת"ל "איש לענין שלמטה: אישפורע ובו: האיש מדיר את בנו בנזיר ואין האשה מדרת בנה בנזיר : *אמר ר' יוחנן °הלכה היא בנזיר : האיש מגלח על נזירות אביו ואין האשה מגלחת על נזירות אביה : *אמר ר' יוחנן °הלכה היא בנזיר : האיש מקדש את בתו ואין האשה מקדשת את בתה : דכתיב °כי ימכור איש את בתו : האיש נסקל ערום כו' : *מ"ט °ורגמו אותו מאי אותו: אילימא אותו ולא אותה דכתיב °והוצאת את האיש ההוא או את האשה: ההיא אלא אותו בלא כסותו ולא אותה בלא כסותה: האיש נתלה ואין כו' : *מ"ט אמר קרא °ותלית אותו על עץ אותו ולא אותה : האיש נמכר בגניבתו ואין האשה נמכרת בגניבתה : מ"ט? אמר קרא °ונמכר בגניבתו בגניבתו ולא בגניבתה :

הדרן עלך היה נוטל

ארוסה *ושומרת יבם לא שותות ולא נוטלות כתובה שנאמר °אשר תשכב אשה תרת איש" פרט לארוסה ושומרת יבם. °אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה

כתובתה : **חתם לשם** · בית דין ותרלע להכי אינה מוכרת קרא :

הדרן עלך היה נוטל

ושומרת יבם לא שותות ולא נוטלות כתובה · ירושלמי יודעת היתה שאין לארוסה אלא כתובה עלמה "למספר הזה המרובה בשביל לפוסלה מכתובתה פר"ח לארוסה אע"פ שאין לה כתובה יש לה מנה ומחתים ועל מנה ומחתים קתני הכא לא נוטלת כתובתה רש"י פי' דליכא למיפשט ממתני' הא דאמר רב המנונא "שומרת יבם שזנתה אחורה ליבמה דאפילו לי' לית לן דרב המנונא מיהו לי' לא בעי יבם למיכסב אשה אינה לוקה נוטלת כתובתה מיהו מיהא לי' לית לן דרב המנונא קרא מאי אילימרך למשומי והא תנן בפרק היה מביא (נעיל דף יח·) כל שמיבטל ולא תהא אחורה לו לא היה מתנה דמה קיבוי שייך היכא דלא מיפסרא בסמיכותיה אלא מדאילימרך למשומי ע"מ דמיפסרא מיהו ליכא למיפשט מהכא מקום דמוקי לה בגמרא כגון שבא עליה יבם בביה אחיו דקנאה לפוטרה בגט בלא חליצה אפילו אליבא דשמואל אלכך שייב